

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Impatiens sibimet ipsum diabolu[m] imprecatur & impetrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

250 Cap. XXIV. Iustitia morbos immittentis Dei, in nouo Testamento, quisuit. Cui illa ad maledicendum filio suo, ob intolerabilem contumeliam, se ire respondit. Tunc ille inimicus, quoniam in mulieris insanientis corde locum facile inuenire potuit, ut omnibus malediceret, persuasit. Illa autem vipereis inflammata consilijs sacrum fontem, prouoluta corripuit, & sparsis crinibus, nudatisq; uerberibus hoc a Deo potissimum postulauit, ut extorres patria, & circumuentes aliena terras, omne hominum genus nostro terreremus exemplo. Mox maternas preces efficax uindicta prosequitur: eundemq; continuo fratrem nostrum a tate & culpa maiorem, tremor membrorum tantum inuasit, quantum in me usq; ante hoc triduum, uestra sanctitas uidit. Seruato autem ordine, quo nati eramus, ante unum annum eadem nos poena omnes corripuit. Videns autem mater maledictiones suas ad tantam efficaciam peruenisse, impietatis sua conscientiam, & opprobrium hominum diutius ferre non potuit: sed laqueo guttur astringens luctuosam vitam termino funestiore conclusit. Egressi autem nos omnes, opprobrium nostrum non ferentes, & communem patriam relinquentes, passim sumus per diuersa dispersi. Tales poena, immo coruis dignos, & morbis lacerandos dudum praedixit Salomon: Oculum, qui subsannat patrem, & qui despicit partem (vel senectutem, ut legunt Septuaginta) matris sua, effodiant eum corni de torrentibus, & comedant eum filij aquila.

Prou. 30. 17.

XV.

Ioan. Nider. l. 3. Formicar. cap. 11.

Quid quod homines sibi metipsis pessima quaeque imprecantes, DEVM quodammodo cogunt, ut id permittat, quod optant? Vnum de mille dabo exemplū ex Ioanne Nider. Tempore, inquit, quo in Vniuersitate Colonienfi sacra Theologia studio ascriptus fui, quadam virgo quindecim vel sexdecim annos habens, moribus secundum saeculum satis composita, in domo cuiusdam sua consanguinea nutriebatur, extra domum parentum. Cumq; cognata sua Scyphum satis vilem, terrenum quemdam à castro fregisset, cognata ira replebatur in lapsus negligentiam, & in ream virginem. Quae virgo tantò hoc molestius tulit, quanto vasculum uilius extitit. In iram igitur commota virgo horà sumendi cibum, nec comedere, nec ad mensam, pra ira, se presentare uoluit. Cuius cognata ait: Oportet, ut comedas. At virgo apud se (ut mihi postmodum, & exorcista retulit suo) huiusmodi uerba submurmurando dicebat: Si me oportet edere, in nomine diaboli fiat. Sic mensam accedit, benedictionem mensae, quam bene sciebat, dicere

cere neglexit, & in primo morsello, ut putabat, muscam ori illatam, sensit quam cum nulla arte eicere valeret, deglutivit, & immediatè obfessa fuit, semper tamen usum rationis bonum habuit, licet saepe satius vexaretur à damone. Cum autem in domum parentum cum magna mœstitia reduceretur, & diutissime nullus reperiretur, qui illà liberare posset, tandem quidam frater nostri Ordinis, nunc magister Godfridus Schlüssel, sacra Theologia Professor, calamitati parentum & puella compatiens, se de eius exorcizatione intromisit pacto tali premio, ut si liberaretur, nihil terreni exorcista daretur, sed puella in castitate soluta, si vellet, liberè, & non in matrimonio, de cetero Deo militaret. Legit igitur Pater prefatus missam, obtulit obfessa oblationem consuetam, in eadem affuit per totum, & in nullo vexari videbatur, finitoq; officio, post satis diutinum exorcismi actum, membris omnibus virginei corporis panè percòtusis, exijt demon, & ita virgo deinceps Domino in castitate seruit. Quàm multi hanc in culpa, quàm pauci in poenitentia imitantur? Quàm multos ira adigit, ut in nomine se diaboli facere dicant, quidquid faciunt? Quid igitur mirum, si puniantur? quod volunt, patiuntur, optata impetrant, reprehensionem parvam non sustinent, ut graviùs castigentur. Quare sapienter monet Salomon: *Disciplinam Domini, fili mi, ne abijcias, nec desicias, cum ab eo corripis.* Nemini impatiens magis nocet, quàm sibi met ipsi.

Prou. 3. 11.

C A P V T XXV.

*Ex Herodis etiam regis pœna ostenditur, quàm justa sit diuina vindicta seueritas, in morbis & cladi-
bus inferendis?*

 Mne vulnus sentitur, & dolorem parit; sed nullum magis, quàm quod capiti infligitur. Ibi enim plures sunt nerui, & periculum vitæ præsentius incurritur. Ita sanè vulgus, & cetera Reipublicæ membra gemunt, quando fortunæ aut vitæ aliquod damnum subeunt; sed multò grauior est plaga, quam Princeps, Reges, & Imperatores patiuntur. Hinc, quemadmodum ad intentum iæum brachia objicimus, ne caput laedatur; ita etiam subditi se se pro Principibus suis exponunt, ne illi ali-